2. YIL 14 NİSAN

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı : ECE OFSET Basımevi

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Ali Gülhan Kızılay — Heybeliada

«Karaoğlan'ı ilk sayısından itibaren zevkle okumaktayım. Neşir hayatımıza kazandırdığınız bu güzel dergiden dolayı sizi tebrik etmek isterim. Ben ve arkadaşlarım Karaoğlan'ı vakit geçirmek için herhangi bir mecmua olarak değil, ciddî ve ibret alınacak bir dergi diye okuyoruz. Yalnız sizden iki ricam var. Eğer mümkünse konuları tarihten alınmış olaylara bilhassa yer vermenizi istiyoruz. Eminim ki siz de bunu takdir ediyorsunuzdur. İkinci ricam ise, dergimiz, yani Karaoğlan Heybeliada'ya gayet az miktarda gelmekte ve bazan elimize geçmemektedir. Fakat biz herşeye rağmen bir, iki tane buluyor ve on, onbeş kişi sıra ile aynı mecmuayı okuyoruz. Benim evim Adada olduğu için Cumartesi eve gelince o haftaki mecmuayı evden alarak okula götürüyorum ve bütün arkadaşlar okuyor. Bu arada 54. sayıdan itibaren bu güne kadar çıkanları okula götürdükten sonra eve geri getirmek nasip olmadı. Halbuki Karaoğlan'ı ilk sayısından itibaren biriktirmekteyim ve ciltletiyorum. 54. sayıdan itibaren çıkan sayılar eksik olunca bu seri bozulmuş oluyor. Onun için mümkünse lütfen bu sayıdan itibaren son çıkan sayıya kadar olanlarını adresime ödemeli olarak yollayınız. Karaoğlan'a uzun ömürler dilerken size de işlerinizde başarılar dilerim.

Yukarıya aynen koyduğumuz mektubunuzdaki uyarmalarınız ve iltifatlarınız için teşekkür ederiz. Karaoğlan'ın bütün konuları elbette hayalî değildir. İçlerinde «Kanlı Saltanat» gibi tamamen tarihten alınmış ve yaşanmış olanları da var. Takdir edersiniz ki, bir kahramanın başından geçen bütün olayları tarihî bir gerçekten almak, ya da tarihten alınan konuları Karaoğlan'a yamamak pek doğru olmaz... Biz ikisinin arası bir ortam bulmağa çalışıyoruz. İstediğiniz sayılar ilk fırsatta adresinize gönderilecektir.

Mehmet Solgun — Adana

«Türk okuyucularının gururunu yükselten Bay Suat Yalaz» diye başlayan mektubunuzda diyorsunuz ki :

«Ellerinizin daha nice resimler çizmesini Tanrıdan dilerim. Karaoğlan'dan önce başka kitaplar okuyordum. Fakat şimdi hepsinden vazgeçtim. Zaten siz başlangıçta Karaoğlan'a benzer başka dergilerin çıkacağını söylemiştiniz. Gerçekten de çıktı, ama ben yüzlerine bile bakmadım. Sizden bir ricam var. Acaba Karaoğlan ve babası Baybora gerçekten yaşamış mıdır? Lütfen ilk çıkacak sayıda bunu bana yazın. Dört gözle cevabınızı bekliyorum.»

Genel olarak, yalnız sosyal ve his romanlarında değil, tarihî resimli romanlardaki kahramanlar da, onu yazan, çizen sanatçının hayalinde yaşayan kişilerdir. Ressam, ya da yazar yarattığı kahramanlarına, sanatının el verdiği kadar, bir bakıma hayat katar, onları yaşatır, güldürür, ağlatır, türlü maceralara atar... Eğer, yarattığı bu kahramanlar, okuyucularında gerçekten yaşıyormuş hissini uyandırmışsa, eserinde başarı kazanmış demektir. İşte bizim Karaoğlan ile Bayboramız da, böyle onu çizenin yarattığı kahramanlardır...

KARAOĞLAN, sevgili okuyucularının Kurban Bayramını candan kutlar...

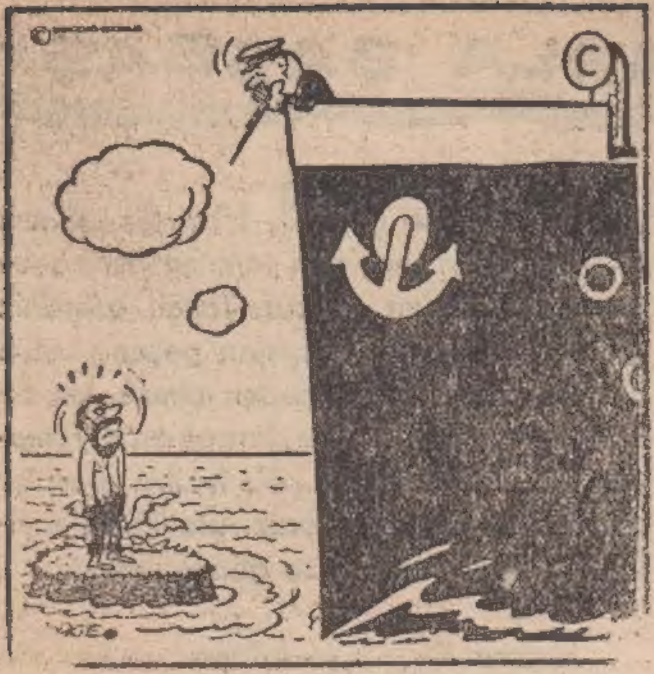

— Bir şeye ihtiyacın mı var arkadaş?

YAĞ SATMAK ÜZERİNE

Bir düzine kadar daktilo kızın çalıştığı salona giren patron, «Kızlar,» der, «Sizlere çok komik bir hikâye anlatacağım.»

Ve hikâyesini anlatır. Lâfını bitirir bitirmez, kızların hepsi birden kasıklarını tuta tuta, başlarlar gülmeye... Sadece biri hariç. O tebessüm bile etmemiştir. Patron bozulup sorar :

— Baksana bana, siz fıkrayı anlamadınız mı? Yoksa hoşunuza mı gitmedi?

— Hiç biri değil. Ben yarın istifa ediyorum da...

YAHUDİ FIKRALARI

Çok sıcak bir yaz günü Mrs. Gittlebaum bir işportacıdan bir peniye bir yelpaze aldı. Bir saat sonra kırılmış yelpazeyi geri getirdi ve :

— «Paramı geri isterim!» diye bağırdı.

İşportacı istifini bozmadı :

— «Yelpazeyi nasıl kullandın?»

— «Nasıl kullanacağım? Yüzümün önünde salladım!»

İşportacı :

— «Gafil kadın!» diye Mrs. Gittlebaum'u azarladı, «Bir dolara alınan yelpazeler sallanır. Bir peniye yelpaze aldığın zaman yelpazeyi tutup yüzünü sallıyacaksın!»

MİZAH

İDEAL MESELESİ

İki hanım karşılıklı geçmiş, sohbet ediyorlardı :

— Ben dün gece tiyatrodaydım, ya sen?

— Ben de cicim.

— Nasıl, yerin iyi miydi bari?

— Fena sayılmaz, bir astraganla bir vizon arasında oturuyordum.

SEBEP MEYDANDA İMİŞ...

Bir ruh doktoru, 20 yaşındaki kızının bir takım hissî meselelerle karşılaşan bir anneyi sorguya çekiyordu :

— Erkek arkadaşları var mı?

— Evet.

— Parası?

— Elbette.

— Dinlenmeye vakti?

— Tabiî.

— Peki, yavruları?

— Tanıştığı her arkadaşından, diye cevap verdi anne.

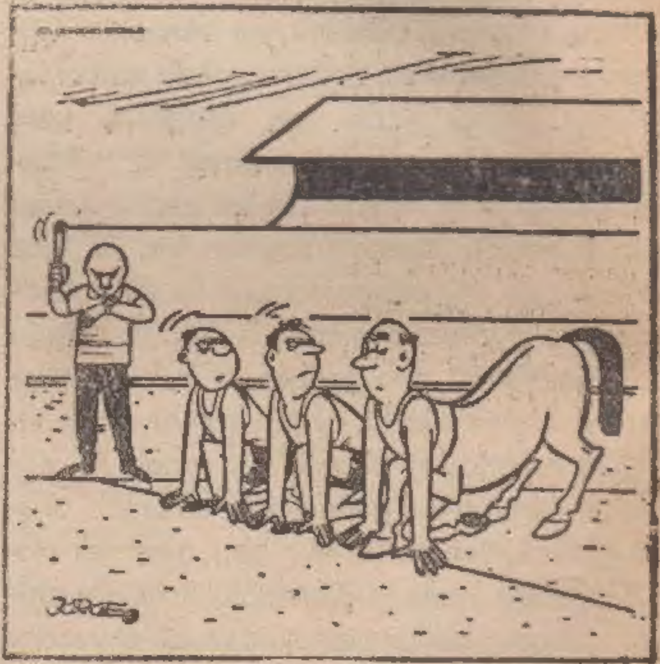

Yazısız.

VATANSEVER ÇOCUK

Mısır'ın henüz İngiliz mandası altında olduğu yıllarda, görevi icabı Kahire'de bulunan bir İngiliz memurunun küçük oğlu, ünlü İngiliz generali Gordon'un deve üstündeki heykeline pek bağlanmıştı. Derken adamı İngiltere'de bir başka göreve tayin ettiler. Çocuk göz yaşları içinde babasına heykele veda etmek istediğini söyledi. Baba-oğul beraber gittiler. Çocuk heykelin önünde enikonu ağlıyarak, «Elveda Gordon,» dedi.

Babası, evlâdının memleketinin bir büyüğüne böyle bağlılık duymasına pek sevinmişti. Bu hislerle dolu olarak ayrılacakları sırada, çocuk sordu :

— Baba, Gordon'un sırtına binmiş olan adam kimdi?

AGATHA CHRISTIE'den

KANLI RÜYA

ÖZET : Meşhur milyarder Benedich Farley bir meseleyi görüşmek için Hafiye Hercule Poirot'u malikhanesine çağırır. Poirot gider. Yaşlı milyarder, her gece aynı rüyayı gördüğü ve rüyasında saat üçü yirmi sekiz geçe tabancasıyla intihar ettiğini ve kendisini vurduktan sonra uyandığını söyler, bu hususta yardımcı olmasını ister. Poirot ta kendisini öldürmek isteyen birinin olup olmadığını sorar...

— 2 —

FARLEY, «Böyle biri yok,» diye homurdandı.

Poirot israr etti. «Fakat bunu düşünmüşsünüz. Biraz evvel de aynı şeyi söylediniz zaten.»

— «Sadece böyle bir şey olup olmıyacağını merak ediyordum.»

Poirot, «Bana kalırsa böyle bir şey olamaz,» diye cevap verdi. «Peki şimdiye kadar sizi ipnotize etmeye çalışan oldu mu?»

— «Ne münasebet. Böyle saçmalığa tahammül edeceğimi mi sanıyorsun. Ben budala değilim.»

— «O halde yanılmış olduğunuzu söylemem lâzım. Son fikriniz tamamiyle yanlış.»

— «Peki rüya ne olacak?... O rüya.»

Poirot düşünceli bir tavırla, «Rüyanız hakikaten ilgi çekici,» dedi. Bir müddet sustuktan sonra ilâve etti. «Rüyanızda gördüğünüz odaya bir göz atmak isterim. O masa, saat ve tabancaya bakmam lâzım.»

— «Tabii. Odama geçebiliriz.»

Yamalı ropdöşambrına sıkı sıkı sarılan yaşlı adam yerinden kalkacak oldu. Fakat birdenbire aklına bir şey gelmiş olacak ki yine oturdu. Sert bir sesle, «Buna lüzum yok,» diye haykırdı. «Orada görülecek bir şey yok. Zaten bunu sana söyledim.»

— «Bir de ben bakıp fikir edinmek...»

Farley, «Lüzum yok,» diye kestirip attı. «Bana fikrini söyledin. Başka bir şey istemez.»

Poirot omuzlarını silkti. «Nasıl isterseniz.» Ayağa kalktı. «Size yardım edemediğim için özür dilerim Mr. Farley. Ben artık gideyim.»

Benedict Farley, gözlerini hafiyeye dikmişti. «Odamın karıştırılmasını istemiyorum. Zaten sana olanları anlattım. Derdime bir çare bulamadın. Bu mesele kapanmış demektir. Buraya kadar geldiğin için bir ücret talep edeceksin tabii. Faturanı bana yollarsın.»

Belçikalı hafiye, soğuk bir tavırla, «Bundan emin olabilirsiniz,» diye mırıldandı. Sonra kapıya doğru yürüdü.

Fakat daha kapıyı açmadan Milyarder seslendi. «Bir dakika!»

Poirot dönerek durdu. «Bir şey mi var?»

— «Sana yazdığım mektubu istiyorum.»

— «Yani sekreterinizin yazdığı mektubu mu?»

— «Evet.»

Poirot kaşlarını kaldırarak adamı süzdü. Elini cebine atarak katlanmış bir kâğıt çıkardı ve bunu ihtiyar adama uzattı. Farley, mektuba bir göz attıktan sonra masasına bıraktı. «Tamam. Artık gidebilirsin.»

Poirot, tekrar dönüp kapıya doğru yürüdü. Şaşırmıştı. Milyarderin anlattıklarını düşünüp bir neticeye varmaya çalışıyordu. Kafası çok meşguldu. Buna rağmen altıncı hissi onu ikaz ediyordu. Poirot bir hata yapmıştı.

Tam elini kapının tokmağına attığı sırada aklı başına geldi. Meşhur hafiye Hercule Poirot bir hata yapmıştı. Yine geri döndü.

— «Çok özür dilerim. Sizin işinizi düşünürken bir hata yaptım. Size verdiğim mektubu sol cebimden çıkardım.»

— «Ne demek istiyorsun?»

— «Halbuki sizin mektubunuzu sağ cebime koymuştum. Yanlışlıkla size çamaşırcımdan gelen mektubu vermişim. Kadıncağız gömleklerimin yakalarını yırttığı için benden özür diliyordu.» Poirot, mahçup bir tavırla gülümsiyerek elini tekrar cebine soktu. «İşte sizin mektubunuz burada.»

Benedict Farley, mektubu kaparak homurdandı. «Yaptıklarına neden dikkat etmiyorsun?»

Poirot çamaşırcının mektubunu geri alıp tekrar özür diledikten sonra odadan çıktı.

Bir müddet dışarıda durup etrafına bakındı. Tam karşısında büyük bir masa ve iki koltuk vardı. Masanın üstüne mecmualar konmuştu. Burası tıpkı bir diş doktorunun bekleme odasına benziyordu.

Kırmızı halı döşenmiş merdivenden inen Poirot uşağın

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

kendisini holde beklediğini gördü. Adam Belçikalı hafiyenin paltosuyla şapkasını verip, «Bir taksi çağırayım mı efendim?» diye sordu.

— «Hayır, teşekkür ederim. Hava çok güzel. Yürümeyi tercih ederim.»

Kendi kendine, «Hayır,» dedi, «Bu işi anlamadım. Hem adamın anlattıkları o kadar mânasız ki. Bunu itiraf etmek bana çok ağır geliyor. Şimdiye kadar böyle bir durumla karşılaşmadım. Hayatımda ilk defa şaşırdım.»

★

BİR hafta sonra Doktor John Stillingfleet, Belçikalı hafiyeye telefon etti. Stillingfleet, Poirot'un sammil bir ahbabıydı.

— «Alo, Poirot sen misin? Ben Stillingfleet.»

— «Evet, dostum, bir şey mi var?»

— «Ben Northway House'dan telefon ediyorum. Yani Benedict Farley'in evinden.»

— «Ya!» Poirot hemen ilgilendi, Zira o hadise halâ kafasını kurcalayıp duruyordu. «Mr. Farley nasıl?»

— «Farley, öldü. Bugün öğleden sonra intihar etmiş.»

Kısa bir sessizlik oldu. Nihayet Poirot, «Yaa...» diyebildi.

— «Bakıyorum pek şaşmadın. Yoksa ihtiyar hakkında bir şeyler mi biliyordun?»

— «Bu nereden aklına geldi, Stillingfleet?»

— «Düşünüp tahmin ettiğimi sanma. Sadece Farley'in defterinde senin ismin yazılıydı. Bir hafta evvel sana randevu vermişmiş sanırım.»

— «Evet.»

— «Bu işi tahkik etmek için bir polis müfettişi yolladılar. Bilirsin milyarderlerin ölümü epey heyecan yaratır. Belki bize yardım edebilirsin diye düşündüm. Bildiğin bir şey varsa buraya kadar gelmeni rica edeceğim.»

— «Hemen geliyorum.»

Sekreter gazetecilerin hâlâ beklediklerini görünce şaşırmış. Zaten, Mr. Farley'e bazı mektupları imzalatacakmış. Hem iki gazetecinin beklediğini de haber vermek istemiş. Onun için Mr. Farley'in odasına girmiş. Önce Mr. Farley'i görememiş ve odanın boş olduğuna kanaat getirmiş. Sonra masanın arkasından gözüken bir ayakkabıyı farketmiş. Hemen yaklaşıp bakmış. Mr. Farley yerde yatıyormuş.

— «Mükemmel. Galiba senin de canın sıkılıyor, «Poirot. Yoksa bu ihtiharın esrarlı bir tarafı mı var?»

Poirot, hemen geleceğini tekrarlamakla yetindi.

— «Demek telefonda anlatmak istemiyorsun. Pek âlâ bekliyoruz. Allahaırmarladık, Poirot.»

On beş dakika sonra Poirot, Northway House'un zemin katındaki geniş kütüphanede oturuyordu. Hafiyeden başka odada beş kişi daha vardı. Dr. Stillingfleet, milyarderin karısı Mrs. Farley, kızı Joanna Farley, milyarderin sekreteri Hugo Cornworthy ve polis müfettişi Barnett.

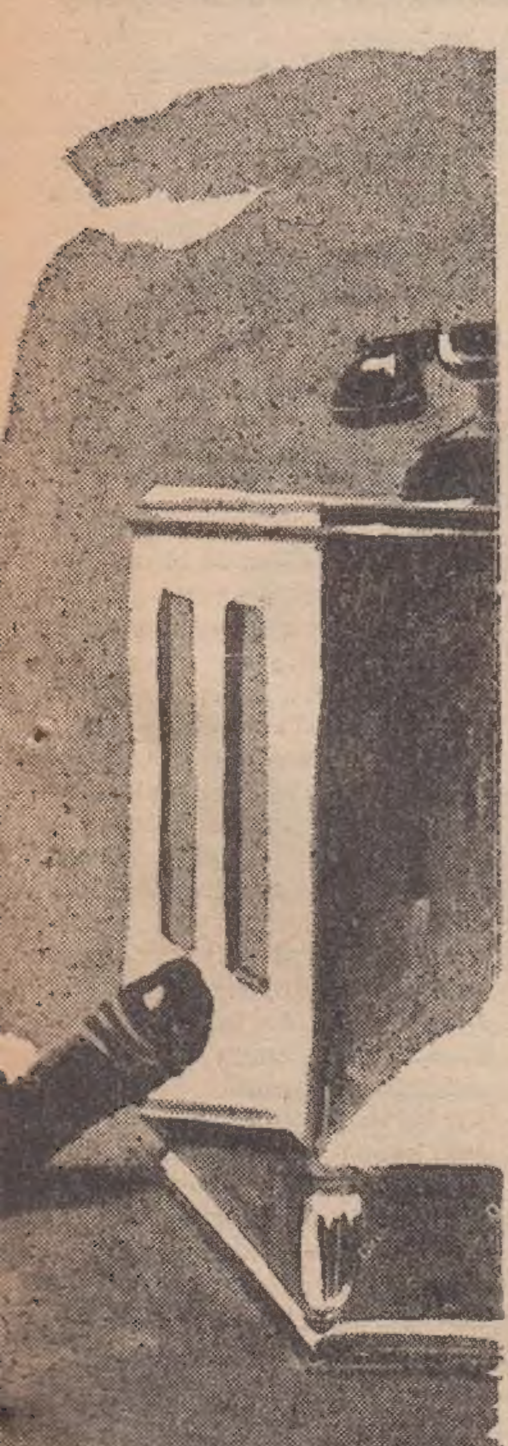

Müfettiş Barnett, son derece sakin, uzun boylu, nazik tavırlı bir adamdı. Doktor Stillingfleet ise otuz yaşlarında, ciddi tavırlı uzun yüzlü bir insandı. Poirot'un gözleri milyarderin karısına takılmıştı. Mrs. Farley, kocasından çok gençti. Kendisi siyah saçlı, iri siyah gözlü çok güzel bir kadındı doğrusu. Kadının yüzü bir maskeden farksızdı. Onun ne düşündüğünü anlamaya imkân yoktu. Yalnız kendisinden emin bir tip olduğu belliydi.

Milyarderin tek çocuğu olan Joanna Farley sarı saçlı, çilli bir kızdı. Kavisli burnu ve köşeli çenesi babasını hatırlatıyordu. Kızın gözlerinde acaip bir parlaklık vardı. Poirot onun bir hayli zeki olduğunu tahmin etti. Hugo Cornworthy, bir hayli yakışıklı bir gençti. Kılığı da düzgündü. Her halde becerikli ve kabiliyetli bir sekreterdi.

Poirot herkesle tanıştıktan sonra, ziyaretinin sebebini anlatarak Benedict Farley'in sözlerini tekrarladı.

Polis müfettişi, «Çok tuhaf,» diye mırıldandı. «Şimdiye kadar böyle bir şey duymamıştım. Bir rüya ha! Mrs. Farley, siz bu hususta bir şey biliyor musunuz?»

Kadın başını önüne eğdi.

— «Kocam bana bundan bahsetmişti. Bu rüya kendisini çok üzüyordu. Hazımsızlık yüzünden bu rüyayı görebileceğini söyledim. Biliyorsunuz eşim havyar ve lahanadan başka bir şey yemezdi. Hatta Doktor Stillingfleet'i çağırıp konuşmasını da tavsiye ettim.»

Doktor, lâfa karıştı. «Mr. Farley, benimle konuşmadı. Onun için bu hadiseyi şimdi öğreniyorum. Mr. Poirot'un anlattıklarına bakılırsa kendisi Harley Street'deki mütahassıslara başvurmuş olacak.»

Poirot, doktora döndü. «Bu hususta yardımını istiyeceğim dostum. Mr. Farley, o gece benimle konuşurken üç doktora baş vurduğunu söyledi. Doktorların fikirleri hakkında ne dersin?»

Stillingfleet, kaşlarını çatarak bir müddet düşündü.

— «Bir şey söylemek zor olacak. Bir kere Mr. Farley, sana doktorlardan dinlediklerini nakletmiş. Bu arada unuttuğu şeyler olabilir. Hatta bazı hususları yanlış anlaması bile mümkün. Yani Mr. Farley, dili döndüğü kadar durumu izaha çalışmış.»

— «Yani doktorların anlat-

tıklarını pek anlıyamamış mı demek istiyorsun?»

— «Onun gibi bir şey, Poirot. Mr. Farley, doktorların izahını tam mânasıyla kavrıyamamış sanırım.»

Poirot, düşünceli düşünceli başını salladı. «Mr. Farley'in hangi mütehassısa başvurduğunu biliyor musun?»

— «Hayır.»

Poirot, Farley'in karısıyla kızına döndü. «Ya siz?»

Mrs. Farley, «Hayır» der gibi başını salladı.

Joanna Farley de, «Hiç birimiz babamın doktora gittiğini bilmiyorduk.» diye atıldı.

Poirot, ilgiyle genç kızı süzdü. «Babanız size gördüğü rüyadan bahsetti mi?»

— «Hayır.»

— «Siz ne dersiniz, Mr. Cornworthy?»

Genç adam, dudak büktü. «Kendisi bana bir şey söylemedi Mr. Poirot. Sadece size yolladığım mektubu dikte etti.»

— «Beni neden görmek istediğini söylemedi mi?»

— «Hayır, Mr. Poirot. Bu hususta hiç bir fikrim yoktu. «Her halde şirketlerden birinde bir yolsuzluk oldu» diye düşündüm.»

Poirot, öne doğru eğildi. «Şimdi biraz da Mr. Farley'in ölümünden bahsedelim. Bunu bana kim anlatacak?»

Polis Müfettişi Barnett sual sorar gibi Mrs. Farley'le Doktor Stillingfleet'e baktı. Nihayet hâdiseyi kendisinin anlat-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ÇAYIR KORSANLARI

Ümüge Noyan, Sibirya'nın güneyinde yazlığa çıkmıştır. Ay-Kut'un yanında konuk olan Bayırkülü, çayda yıkanırken Rus çapulcularının eline geçer. Bayırgülü'nü kurtarmak için peşlerine düşen Karaoğlan gemide esir edilir.

ması lâzım geldiğine karar verdi.

— «Mr. Farley, her gün öğleden sonra yukarı kattaki odasına çıkarak çalışırmış. Anladığıma göre son zamanlarda mühim bir işle meşgulmüş. Galiba bir kaç şirketi birleştirip.»

Susup sekretere baktı. Hugo Cornworthy, «Evet,» diye tasdik etti. «Makine şirketlerini birleştirmeyi düşünüyordu.»

Müfettiş devam etti. «Mr. Farley, bu işle ilgili olarak gazetelere bir demeç vermeyi düşünmüş. Daha doğrusu iki gazeteciyi kabul etmeye razı olmuş. Kendisi gazetecilerden pek hoşlanmazmış. Son defa beş sene evvel bir basın toplantısı yapmışmış. Neyse, iki gazeteci saat üçü çeyrek geçe buraya gelmişler. Mr. Farley, onları tam üçü çeyrek geçe göreceğini söylemiş. Uşak, gazetecileri birinci kata çıkarmış. Adamlar holde oturup beklemeye başlamışlar. Zaten Mr. Farley'le randevusu olanlar daima orada beklerlermiş.» Müfettiş derin bir nefes alarak sözlerine devam etti. «Saat üçü yirmi geçe şirketlerden birinden bir memuru kapıya kadar geçirmiş. Gazetecilerin holde oturduklarını görünce, «Sizi beklettiğim için özür dilerim,» demiş. «Fakat hemen yapılması icap eden bazı işler var. Bunları bitirir bitirmez sizinle görüşeceğim.»

Poirot, dikkatle müfettişi dinliyordu. Kafasında bir sual işareti belirmişti.

Müfettiş Barnett, devam etti. «Mr. Adams ve Mr. Stoddard adındaki gazeteciler, bu alâkadan çok memnun olmuşlar ve işi bitene kadar Mr. Farley'i bekliyeceklerini söylemişler. Farley de odasına girip kapıyı kapatmış. Ondan sonra da kendisini bir daha sağ gören olmamış.»

Hercule Poirot, «Devam edin,» diye mırıldandı.

— «Saat dördü beş geçe Mr. Farley'in bitişiğindeki odadan çıkan Mr. Cornworthy gazetecilerin halâ beklediklerini görünce şaşırmış. Sekreter Mr. Farley'e bazı mektupları imzalatacakmış. Hem iki gazetecinin beklediğini de haber vermek istemiş. Onun için Mr. Farley'in odasına girmiş. Önce Mr. Farley'i görememiş ve odanın boş olduğuna kanaat getirmiş. Sonra masanın arkasından gözüken bir ayakkabıyı farketmiş. Hemen yaklaşıp bakmış. Mr. Farley yerde yatıyormuş. Yanında da bir tabanca varmış. Sekreter Mr. Farley'in öldüğünü tahmin etmiş.»

Poirot, «Mr. Farley'in yazı masası odanın ortasında mı?» diye sordu.

Müfettiş cevap verdi. «Hayır, tam pencerenin önünde. Durumu gören Mr. Cornworthy, çabucak odadan çıkıp uşağı bulmuş. Hemen Doktor Stillingfleet'e telefon etmesini söylemiş. Doktor gelip Mr. Farley'in öldüğünü tespit edince polis çağrılması lâzım geldiğini ileriye sürmüş. Mr. Cornworthy de bizi aramış.»

Poirot, çok ilgilenmişti. «Peki silâh sesini duyan olmamış mı? Bu çok önemli bir husus.»

— «Hayır, caddeden fazla vasıta geçiyor. Hem pencere de açıkmış. Korna sesleri yüzünden patlama duyulmamış sanırım. Veya duyan olduysa bile egzos patlaması sanmıştır.

Poirot, düşünceli bir tavırla başını salladı. Sonra polis müfettişine baktı. «Mr. Farley kaçta ölmüş acaba? Bunu tespit edebildiniz mi?»

— «Bunu doktor Stillingfleet daha iyi cevaplandırabilir sanırım.»

Doktor, «Buraya gelir gelmez cesedi muayene ettim,» dedi. «Buraya geldiğim zaman saat dördü otuz iki geçiyordu. Mr. Farley, öleli bir saat olmuştu sanırım.

Poirot'un yüzü son derece ciddiydi.

— «Bu hesaba göre Mr. Farley, rüyasındaki gibi tam üçü yirmi sekiz geçe ölmüş galiba.»

Stillingfleet, «Evet,». diye cevap verdi. «Ben de böyle tahmin ettim zaten.»

— «Silâhın üstünde parmak izleri var mı?»

— «Evet, Mr. Farley'in parmak izlerini bulduk.»

Poirot, yine müfettişe baktı. «Bana tabanca hakkında bir şeyler söyliyebilir misiniz?»

Müfettiş Barnett, «Mr. Farley'in size anlattığı doğru,» dedi. «Tabancasını yazı masasının sağ taraftaki ikinci çekmesinde saklıyormuş. Zaten Mrs. Farley de tabancayı hemen tanıdı. Bunun bir intihar olduğundan eminim. Zira Mr. Farley'in çalışma odasının bir tek kapısı var. Holde de iki gazeteci oturuyormuş. Biri odaya girip çıksa onlar muhakkak görürlerdi. İkisi de odaya o arada kimsenin girmediğine dair yemin etmeye hazırlar. Yani Mr. Farley, gazetecilerle konuşup odasına döndükten sonra o kapıya kimse yaklaşmamış. Sadece saat dörtten sonra Mr. Cornworthy odaya girip Mr. Farley'in cesedini bulmuş.»

Poirot, dikkatle müfettişi dinliyordu. «Bu hesaba göre Mr. Farley'in intihar etmiş ol-

(Devamı 38. sayfada)

Sibiryalı kavga-cı köylülere bir eğlence çıkmıştı. Yiğitleri Kolev'in o pek ünlü insan avı başlıyacaktı. Herkes göl kıyısına toplandı...
21
SÖZÜME KULAK VER. BU OĞLAN YAMAN BİR ŞEY. KAYIĞINA RUNOLEV'İ DE AL. OĞLANI HAKLIYAMAZSAN O İŞİNİ GÖRÜR...
DEDİĞİNİ YAPACAĞIM BABA, AMA BU SOLUCANDAN KORKTUĞUM İÇİN DEĞİL, SENİ SAYDIĞIM İÇİN...
Kanlı Garof, Karaoğlan'ın yanına sokuldu...
DİNLE DELİKANLI! BU KIYIDAN SUYA DALACAKSIN, KARŞI SAHİLE VARINCAYA KADAR KOLEV'İN DİLEDİĞİ GİBİ KARGI SAVURMAK HAKKIDIR. SEN DE İSTEDİĞİN AN DALABİLİRSİN, AMA GÖLÜN SUYU DURU. DURU, GÖRÜNÜRSÜN. ONU ÖĞÜTLEMEM SANA
KURTULURSAM NE OLACAK?..
ÇOK İYİMSERSİN ASLANIM. KOLEV'DEN KURTULURSAN BENİM DÜŞÜNDÜĞÜM BİR OYUN VAR, ONA HAZIRLANACAKSIN, HA HA HA!..
BU NEŞENİZ UZUN SÜRMİYECEK POSTLAR, HAYDİ, BAŞLASIN ŞU KOVALAMACA...

22
SANA ŞUNU DA SÖY-LİYEYİM. BİR UMUT OLURSA DAHA İYİ KAÇARSIN. KOLEV'İN ZIPKININI YEMEDEN KARŞI KIYIYA ÇIKABİLİRSEN ZIPKINI ALIP SEN ONU KOVALIYA-CAKSIN...
AMA ŞİMDİYE KADAR ON KULAÇTAN FAZLA KAÇABİLEN OLMADI DELİKANLI...
İŞTE! ZIPKINIM GELDİ...
SONUNU DÜŞÜNDÜKÇE BİR TUHAF OLUYORUM DELİKANLI. TANRI YARDIMCIN OLSUN...
ÇOK YUFKA YÜREKLİSİN, KANLI GAROF HAZRETLERİ...
Karaoğlan zıpkının sivri ve parlak ucunu görünce soğuk soğuk terlediğini hissetti...
© BRA. istanbul
Kolev'in babası Koca İvan haykırdı...
AVI ÇÖZÜN KIYIYA GETİRİN. KOLEV SEN DE RUNOYEV'İ AL, SANDALA BİN!

Karaoğlan'ı bağlı olduğu kazıktan çözdüler. Kolev, kayığına binmiş sabırsızlanıyordu...
HAYDİ BAKALIM. GİT ŞU KAYADAN GÖLE ATLA. KOLEV SENİ KOVALIYACAK. BAKALIM AT ÜSTÜNDE EŞİ OLMIYAN TÜRKLER SUYA GİRİNCE NASIL GÜLÜNÇ OLUYORSUNUZ...
23
Karaoğlan, gösterilen kayaya çıktı. Kanlı Garof'un verdiği işaretle göle uçar gibi atıldı...
Kolev'in kürekçisi de olanca gücüyle küreklere asıldı. Kanlı kovalamaca başladı...
BENİM NASIL BİR YÜZÜCÜ OLDUĞUMU ANLIYANA KADAR YARI YOLA ULAŞIRIM SANIYORUM.
ASIL KÜREKLERE
VOLEV. ÇOK HIZLI
ÜYOR. BİRAZ SONRA
LUĞU KESİLİR, BÖYLE KULAÇ ATAMAZ, AMA BİZ İŞİ SIKI TUTALIM...

Beklenen olmuyor Karaoğlan'ın hızı azalmıyordu. Kolev zıpkını kaldırdı...
24
KÖPEK BALIĞI GİBİ YÜZÜYOR, AMA ÇOK UZAĞA GİDEMİYECEK...
Kolev, zıpkını fırlattı, ama tutturamadı. Kısa düştü...
Kolev, hırsından kuduruyordu. Hiçbir avını bu kadar kovalamamıştı...
GÖLÜN YARISINI ZIPKINI YEMEDEN GEÇTİ. ASIL KÜREKLERE RUNOLEV...!
DAHA HIZLI... DAHA HIZLI... YOKSA İKİMİZ DE REZİL OLACAĞIZ RUNOLEV!

ÇOK UZAKLAŞTILAR. AVIN ZIPKINI YİYİŞİNİ BURADAN GÖREMİYECEĞİZ. GÖLÜN KARŞI YAKASINA YÜRÜYELİM.
GÖRÜLMÜŞ ŞEY DEĞİL. AT SIRTINDAN İNMİYEN BÖYLE TÜRKLER İÇİNDE GÜZEL YÜZENLERİ DE OLURMUŞ...
Ve bu kanlı kovalamacanın tarihinde ilk defa olarak, yarışı seyredenler, yakından görebilmek için yerlerinden kalkıp gölün karşı kıyısına yürümek zorunda kaldılar...
YAKLAŞTILAR!... ZIPKINI YEMEDEN SUYA DALAYIM...
BU KEZ HAKLADIM ONU! RUNOLEV!..
Dev yapılı kürekçi Karaoğlan'la aralarındaki mesafeyi her an azaltıyordu...

Kolev'in kayığı iyice yaklaştığı zaman Karaoğlan, birden suya daldı...
DALDI... NE YAPMAK İSTİYOR ACABA? ÇIKAR ÇIKMAZ ZIPKINI BELİNE YİYECEK NASIL OLSA.

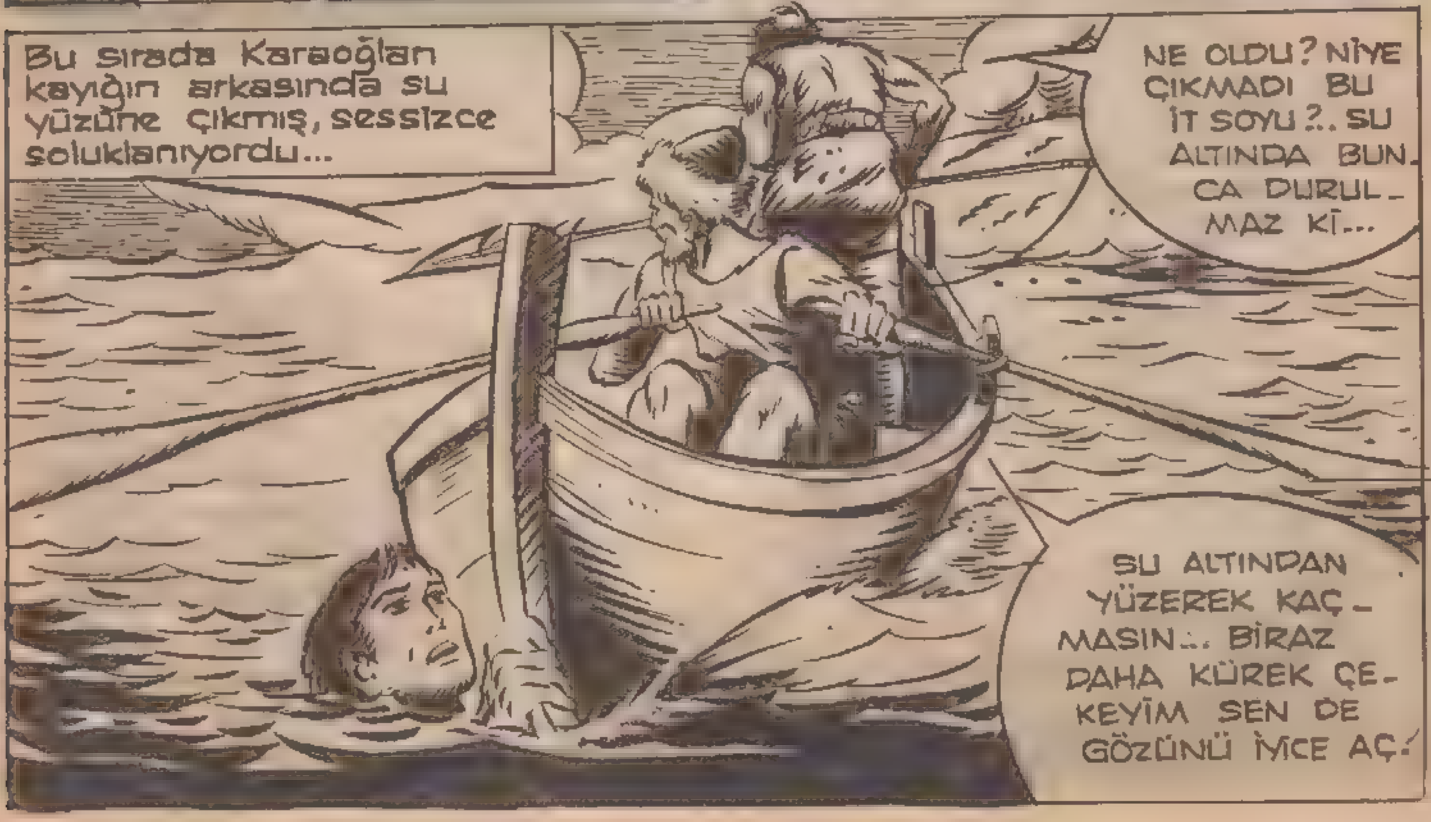
Bu sırada Karaoğlan kayığın arkasında su yüzüne çıkmış, sessizce soluklanıyordu...
NE OLDU? NİYE ÇIKMADI BU İT SOYU?.. SU ALTINDA BUNCA DURULMAZ Kİ...
SU ALTINDAN YÜZEREK KAÇMASIN... BİRAZ DAHA KÜREK ÇEKEYİM SEN DE GÖZÜNÜ İYİCE AÇ!

Kürekçi Runolev, yeniden küreklere asılmak için eğilir eğilmez bir yumruk çenesinde patladı...
27
HEEY! NE OLDU SANA RUNO-LEV? BA-NA BAK!..
İŞTE, SU YÜZÜNE ÇIK-TI BENİM AV! AMA GALİBA ARTIK ÇOK GEÇ, KIYIYA ULA-ŞACAK!..
Kolev küreklere asıldı, ama Karaoğlan çoktan kıyıya çıkmıştı...
KAYBETTİN KOLEV! ŞİMDİ ZIPKINI BANA VER!

KÜREKÇİMİ BAYILTIP YARIŞI KAZANDIN. ŞİMDİ DE BENİ VURMAK İÇİN ZIPKINI İSTİYORSUN HA...
28
AL!
Kolev, zıpkını Karaoğlan'ın çıplak vücudüne savurdu. Delikanlı güçlükle yana çekilebildi...
KOLEV BUNU YAPMAMALIYDI. YARIŞ BİTİNCE ZIPKIN KULLANILMAZ!..
AMA ONUN YAPTIĞINI GÖRMEDİN Mİ GAROF! RUNOLEV'İ BAYILTMASI DOĞRU MUYDU...
Karaoğlan Kolev'in attığı zıpkını ele geçirmişti...
ZIPKINI VERİŞ BİÇİMİN BİRAZ FAZLA KABAYDI, AMA SENİN GİBİ BUZULLAR ARASINDA BÜYÜMÜŞ BİR SİBİRYA AYISINDAN DA DAHA İNCE BİR DAVRANIŞ BEKLENMEZ!..
HAYDİ, SÖZ VERDİĞİNİZE GÖRE ŞİMDİ SEN KAÇACAKSIN BEN KOVALIYACAĞIM. ATLA GÖLE!..
HAYIR. YÜCE GAROF BABAMI GÖNDERİYOR. O NE BUYURUYOR, ÖĞRENELİM BAKALIM...

OĞLUM KOLEV!.. BUNAK GAROF ŞİMDİ DE SENİN AV OLMANI, BU YABANCININ KOVALAMASINI BUYURUYOR.
29
FAKAT BABA, YARIŞTA HİYLE YAPTIĞINI, RUNOLEV'İ YUMRUKLA BAYILTIĞINI SÖYLEMEDİN Mİ ONA... BU HAKSIZLIĞI YAPAMAZSINIZ BANA!..
HER ŞEYİ SÖYLEDİM FAKAT DİNLETEMEDİM. AMA ONA KÜREKÇİ VERİLMEMESİNİ İSTEDİM, KABUL ETTİ...
KORKMA, HEM KÜREK ÇEKİP HEM ZIPKIN KULLANAMAZ!
EVET, HAKLISIN!
HAYDİ BAKALIM, GİR SUYA DA ARKANI GÖRÜP ZIPKINI VURACAĞIM YERİ KARARLAŞTIRAYIM.
Kolev, çaresizlik içinde istemiye istemiye göle girdi...
GAROF HAKSIZLIK ETTİ, AMA SEN SIKI YÜZER ZIPKINI YEMEZSEN ONU UTANDIRIRSIN KOLEV!
OLMAZ OLSUN... HAYDİ HAKKINI HELÂL ET BABA!..

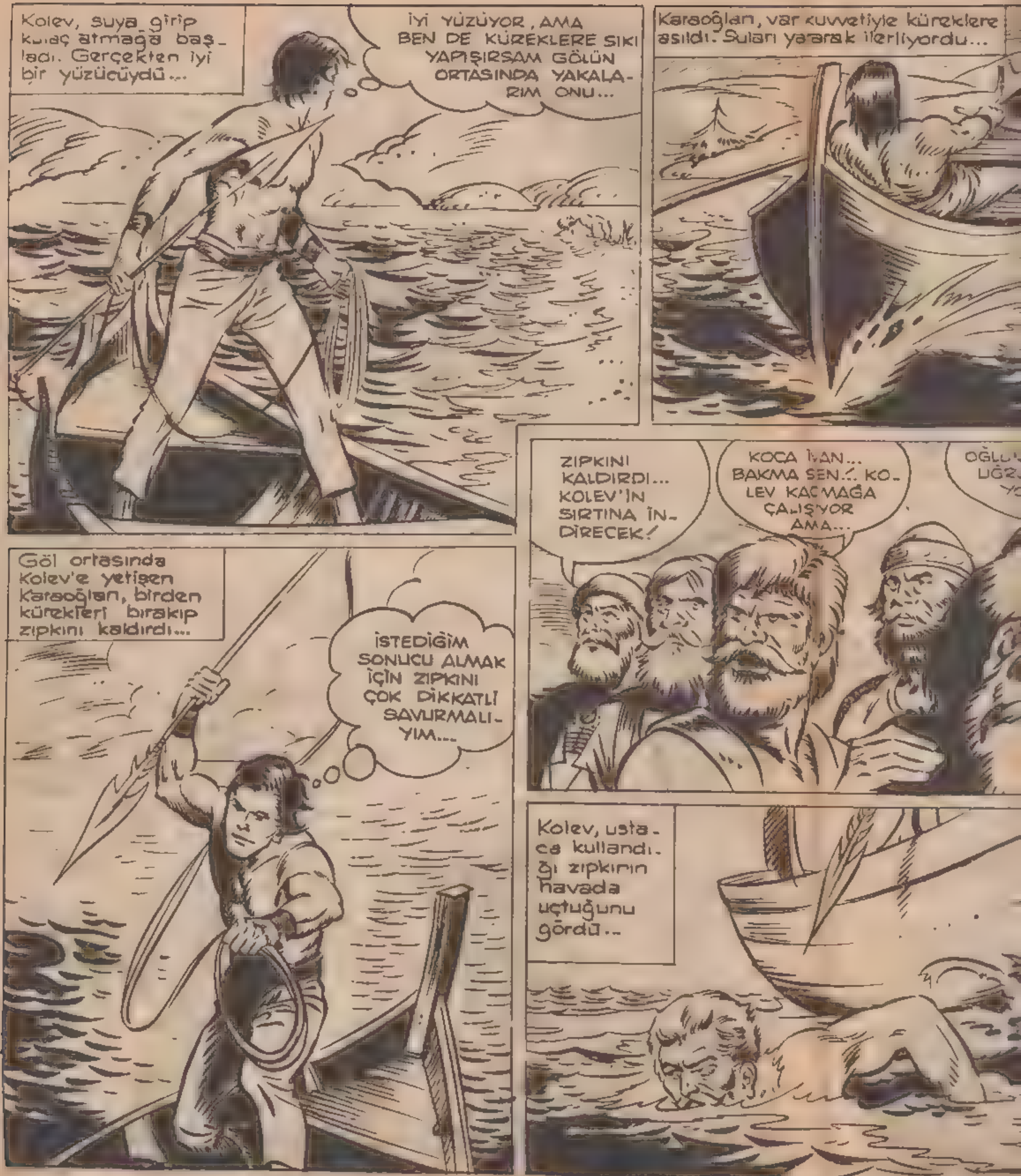
Kolev, suya girip kulaç atmağa baş_ladı. Gerçekten iyi bir yüzücüydü...
İYİ YÜZÜYOR, AMA BEN DE KÜREKLERE SIKI YAPIŞIRSAM GÖLÜN ORTASINDA YAKALA-RIM ONU...
Karaoğlan, var kuvvetiyle küreklere asıldı. Suları yararak ilerliyordu...
Göl ortasında Kolev'e yetişen Karaoğlan, birden kürekleri bırakıp zıpkını kaldırdı...
İSTEDİĞİM SONUCU ALMAK İÇİN ZIPKINI ÇOK DİKKATLİ SAVURMALI-YIM...
ZIPKINI KALDIRDI... KOLEV'İN SIRTINA İN-DİRECEK!
KOCA İVAN... BAKMA SEN... KO-LEV KAÇMAĞA ÇALIŞIYOR AMA...
Kolev, usta-ca kullandı-ğı zıpkının havada uçtuğunu gördü...

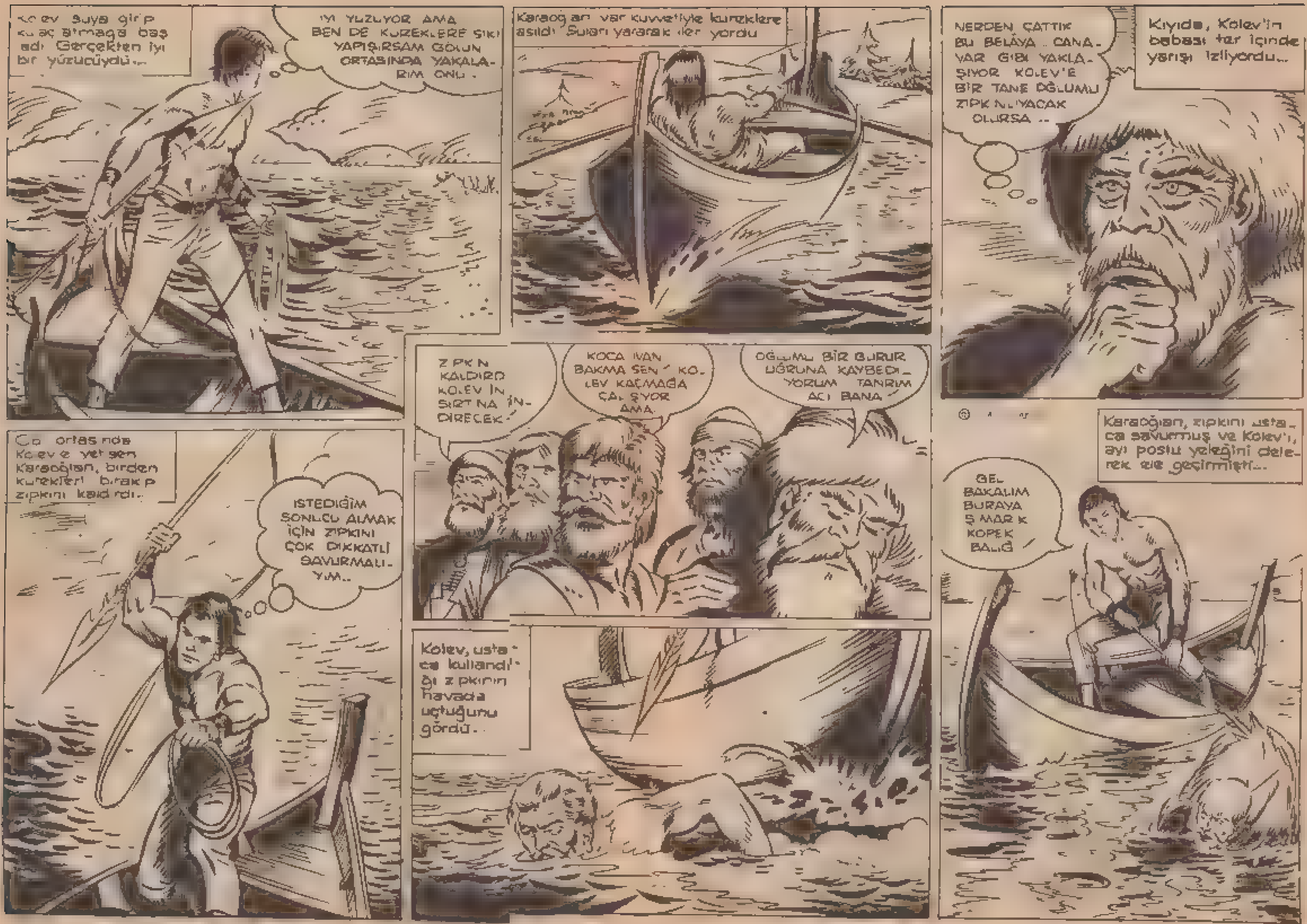
Kolev suya girip kulaç atmağa başladı. Gerçekten iyi bir yüzücüydü...
IYI YUZUYOR AMA BEN DE KUREKLERE SIKI YAPIŞIRSAM GÖLUN ORTASINDA YAKALARIM ONU.
Karaoğlan var kuvvetiyle küreklere asıldı. Suları yararak ilerliyordu
NERDEN ÇATTIK BU BELÂYA.. CANAVAR GIBI YAKLAŞIYOR KOLEV'E BIR TANE OĞLUMU ZIPKINLIYACAK OLURSA...
Kıyıda, Kolev'in babası ter içinde yarışı izliyordu...
Göl ortasında Kolev'e yetişen Karaoğlan, birden kürekleri bırakıp zıpkını kaldırdı..
ISTEDIĞIM SONUCU ALMAK IÇIN ZIPKINI ÇOK DIKKATLI SAVURMALIYIM...
ZIPKIN KALDIRDI KOLEV'IN SIRTINA İNDIRECEK!
KOCA IVAN BAKMA SEN! KOLEV KAÇMAĞA ÇALIŞIYOR AMA.
OĞLUMU BİR GURUR UĞRUNA KAYBEDIYORUM TANRIM ACI BANA!
Kolev, ustaca kullandığı zıpkının havada uçtuğunu gördü..
Karaoğlan, zıpkını ustaca savurmuş ve Kolev'i, ayı postu yeleğini delerek ele geçirmişti...
GEL BAKALIM BURAYA ŞIMARIK KÖPEK BALIĞI!

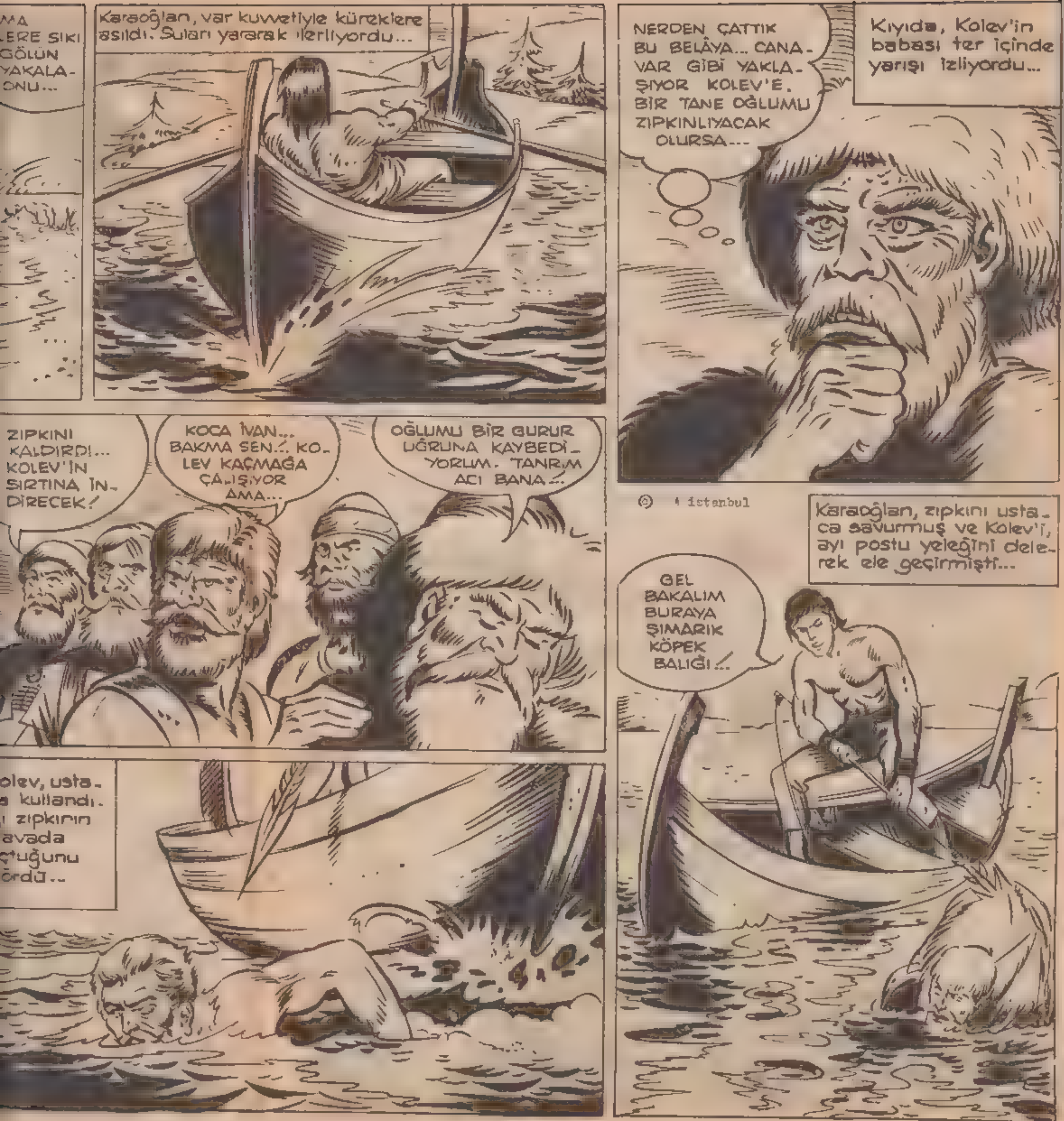
MA
LERE SIKI
GÖLÜN
YAKALA-
ONU...
Karaoğlan, var kuvvetiyle küreklere asıldı. Suları yararak ilerliyordu...
Kıyıda, Kolev'in babası ter içinde yarışı izliyordu...
NERDEN ÇATTIK BU BELÂYA... CANAVAR GİBİ YAKLAŞIYOR KOLEV'E. BİR TANE OĞLUMU ZIPKINLIYACAK OLURSA...
ZIPKINI KALDIRDI... KOLEV'İN SIRTINA İNDİRECEK!
KOCA İVAN... BAKMA SEN...! KOLEV KAÇMAĞA ÇALIŞIYOR AMA...
OĞLUMU BİR GURUR UĞRUNA KAYBEDİYORUM. TANRIM ACI BANA...!
© İstanbul
olev, usta-
a kullandı.
ı zıpkının
avada
çtuğunu
ördü...
Karaoğlan, zıpkını ustaca savurmuş ve Kolev'i, ayı postu yeleğini delerek ele geçirmişti...
GEL BAKALIM BURAYA ŞIMARIK KÖPEK BALIĞI...!

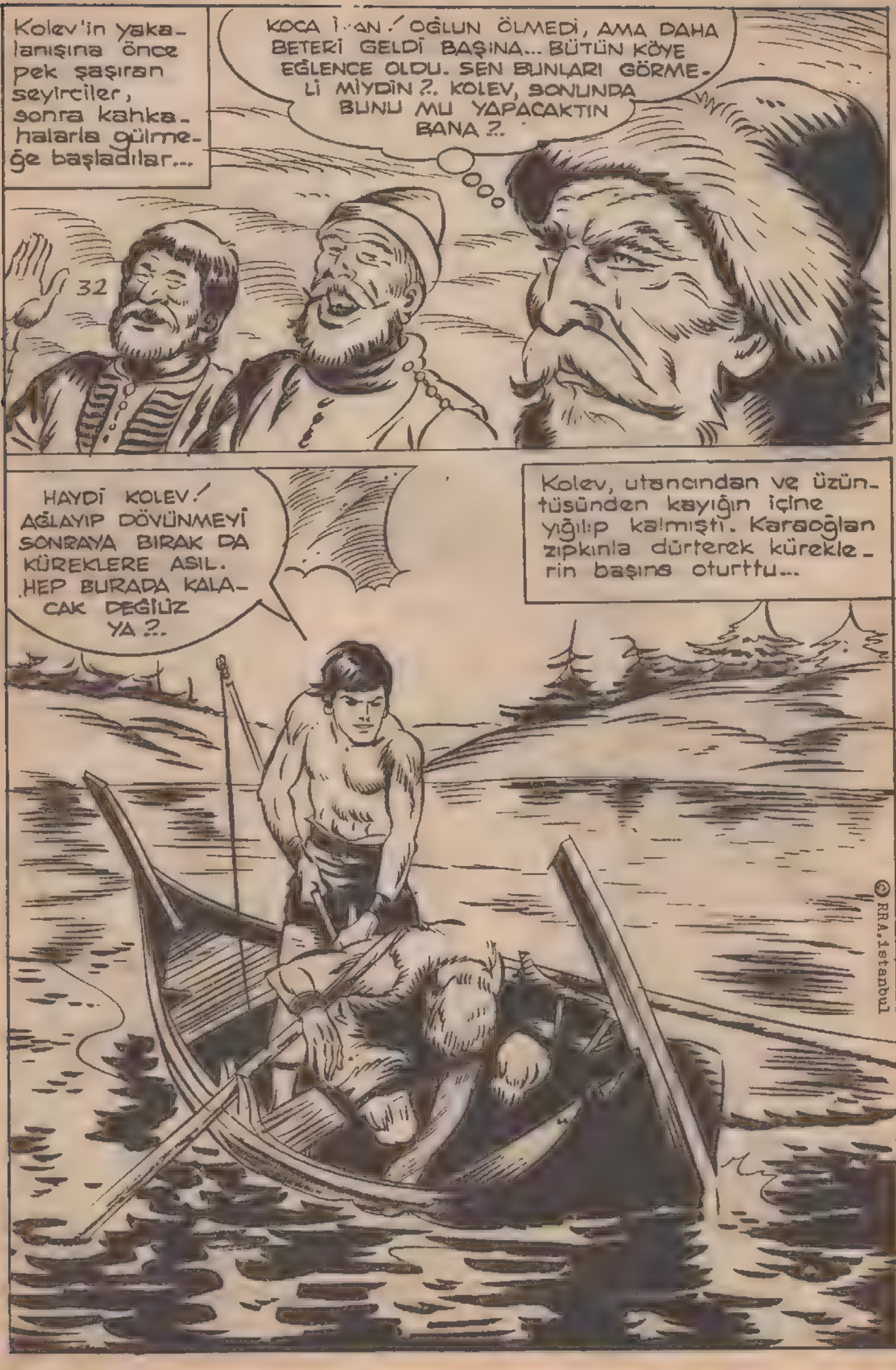

© RRA.istanbul

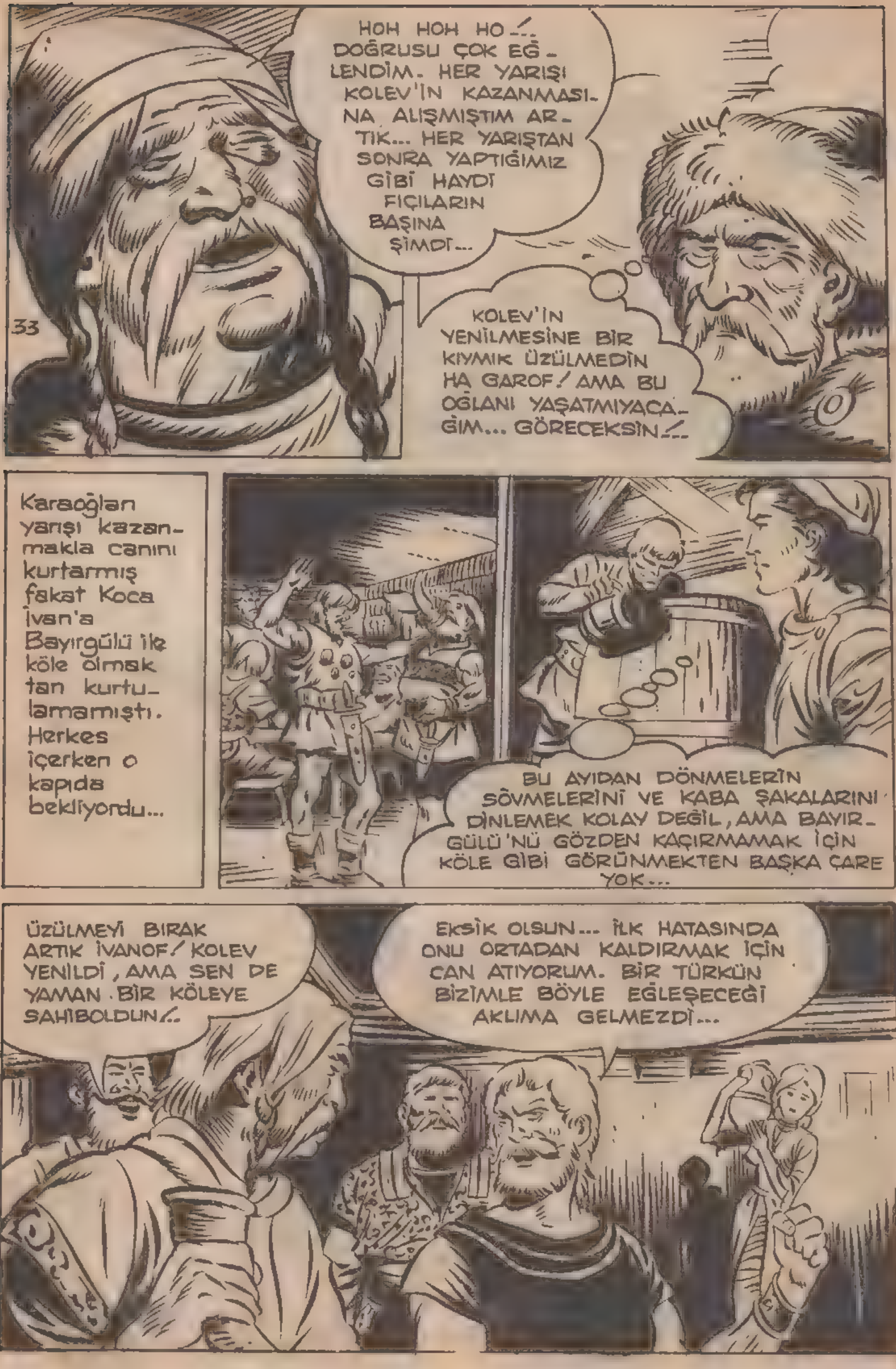
HOH HOH HO..! DOĞRUSU ÇOK EĞ-LENDİM. HER YARIŞI KOLEV'İN KAZANMASI-NA ALIŞMIŞTIM AR-TIK... HER YARIŞTAN SONRA YAPTIĞIMIZ GİBİ HAYDİ FIÇILARIN BAŞINA ŞİMDİ...
33
KOLEV'İN YENİLMESİNE BİR KIYMIK ÜZÜLMEDİN HA GAROF! AMA BU OĞLANI YAŞATMIYACA-ĞIM... GÖRECEKSİN..!
Karaoğlan yarışı kazanmakla canını kurtarmış fakat Koca İvan'a Bayırgülü ile köle olmaktan kurtulamamıştı. Herkes içerken o kapıda bekliyordu...
BU AYIDAN DÖNMELERİN SÖVMELERİNİ VE KABA ŞAKALARINI DİNLEMEK KOLAY DEĞİL, AMA BAYIR-GÜLÜ'NÜ GÖZDEN KAÇIRMAMAK İÇİN KÖLE GİBİ GÖRÜNMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK...
ÜZÜLMEYİ BIRAK ARTIK İVANOF! KOLEV YENİLDİ, AMA SEN DE YAMAN BİR KÖLEYE SAHİBOLDUN..!
EKSİK OLSUN... İLK HATASINDA ONU ORTADAN KALDIRMAK İÇİN CAN ATIYORUM. BİR TÜRKÜN BİZİMLE BÖYLE EĞLEŞECEĞİ AKLIMA GELMEZDİ...

Koca İvan'ın gözüne masalara şarap dağıtan kızlardan Bayırgülü ilişti...
34
HEEY! BAKSANA KIZ SEN... BURAYA GEL, ŞARAP VER!..
SOYDAŞINA ÇOK KIZGINIM, AMA SENİN İÇİN İYİ ŞEYLER DÜŞÜNÜYORUM. ŞÖYLE YAKLAŞ. BANA DA SÖYLİYEYİM.
Koca İvan, bir yandan da iri elini kızın küçük kalçasına koymuştu...
ÇEK ELİNİ ARKAMDAN AHIR KAÇKINI KÖPEK! BEN EL ŞAKASINDAN HOŞLANMAM. OTUR EDEBİNLE!..
Bayırgülü, öyle şeye gelemezdi. Elindeki şarap testisini Koca İvan'ın başında parçaladı.
AH!
©RRA. İstanbul

SENİ KÜÇÜK KALTAK SENİ.! ŞİMDİ ANANDAN DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDECEĞİM SENİ.!..
O NE ?..
KOCA İVAN, BAYIRGÜLÜ'NÜ DÖVÜYOR. VAY KANSIZ KÖPEK... ŞİMDİ GÖRÜR O.!..
Bayırgülü, yere serilmiş kalmıştı... Koca İvan'ın çarıklı ayağı inmek üzere havaya kalkmıştı...
Fakat, ayağı inmeden Koca İvan kendisini havada buldu...
© RRA, istanbul
ÇOK KIZMIŞSIN. SENİ SÖNDÜRMEK İÇİN SERİN BİR YER BİLİYORUM.

Karaoğlan, ufak bir çınar ağa-cını andıran Koca İvan'ı köşedeki büyük şarap fıçıla-rından birinin içine fırlattı...
EDEPSİZLİK SİZİN SOYUNUZDA VAR ANLAŞILAN... KOLEV'E VERDİĞİM DERS BABASINA DA YETER SAN-MIŞTIM...
Ünlü Koca İvan'ın şarap fıçısı içinde çırpınması sarhoş köylüleri çatlatacak gibi güldürüyordu...
SENİ PARÇALAMAK İÇİN FIRSAT KOLLUYORDUM İŞTE ONU VERDİN BANA DELİKANLI...
SEN KIZLARDAN BAŞKASINA DA EL KALDIRABİLİR MİSİN ACABA İVANOF..! GÖRELİM BAKALIM NASIL PARÇALIYACAKMIŞSIN BENİ..!

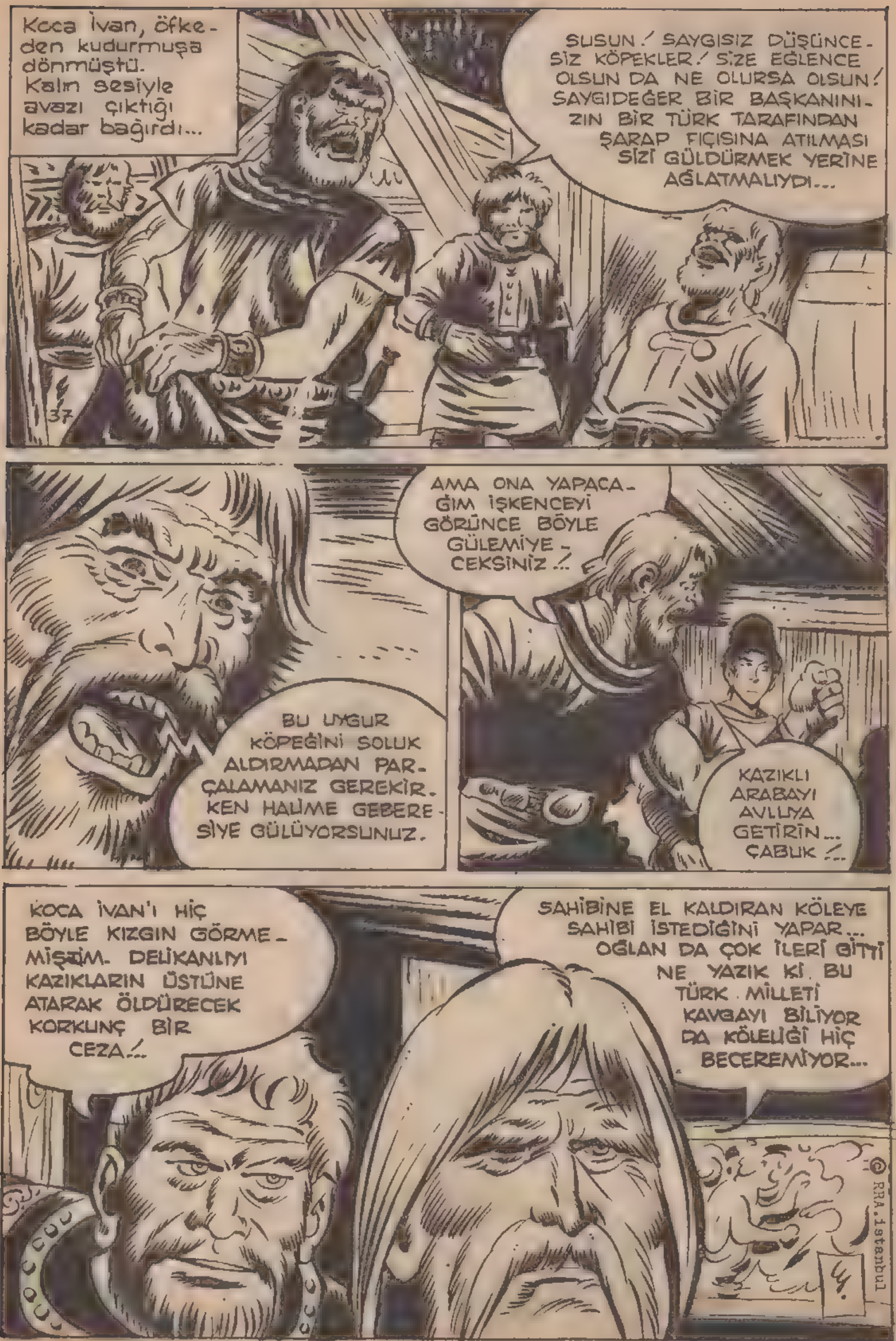
Koca İvan, öfkeden kudurmuşa dönmüştü. Kalın sesiyle avazı çıktığı kadar bağırdı...
SUSUN! SAYGISIZ DÜŞÜNCESİZ KÖPEKLER! SİZE EĞLENCE OLSUN DA NE OLURSA OLSUN! SAYGIDEĞER BİR BAŞKANINIZIN BİR TÜRK TARAFINDAN ŞARAP FIÇISINA ATILMASI SİZİ GÜLDÜRMEK YERİNE AĞLATMALIYDI...
37
BU UYGUR KÖPEĞİNİ SOLUK ALDIRMADAN PARÇALAMANIZ GEREKİRKEN HALİME GEBERESİYE GÜLÜYORSUNUZ.
AMA ONA YAPACAĞIM İŞKENCEYİ GÖRÜNCE BÖYLE GÜLEMİYECEKSİNİZ!
KAZIKLI ARABAYI AVLUYA GETİRİN... ÇABUK!
KOCA İVAN'I HİÇ BÖYLE KIZGIN GÖRMEMİŞTİM. DELİKANLIYI KAZIKLARIN ÜSTÜNE ATARAK ÖLDÜRECEK KORKUNÇ BİR CEZA!
SAHİBİNE EL KALDIRAN KÖLEYE SAHİBİ İSTEDİĞİNİ YAPAR... OĞLAN DA ÇOK İLERİ GİTTİ NE YAZIK Kİ BU TÜRK MİLLETİ KAVGAYI BİLİYOR DA KÖLELİĞİ HİÇ BECEREMİYOR...
© RRA.istanbul

ŞU HADDİNİ BİLMEZ KÖPEĞİ DE TUTUN ELİNİ KOLUNU İYİCE BAĞLAYIN ...!
ŞARAP FIÇISINA DÜŞMEK SANA PEK YARAMADI KOCA İVAN... İYİCE ESRİKLEDİN * YOKSULLARI ATEŞE ATIYORSUN ...!
*Sarhoş olmak.
38
İlk gelen kulak tozuna yediği bir tokatla yere yapıştı...
AYILMAK İSTİYEN BERİ GELSİN!
ŞİMDİ GEBERMEK İSTİYEN BERİ GELSİN ...!
Karaoğlan, işin tokat ve tekme ile yürümiyeceğini anlayınca kalın bacaklı bir tabureyi eline aldı...
Artık bütün sarhoş Ruslar içmeyi bırakmış, sokulanı kanlar içinde yere yıkan Karaoğlan'ı yakalamağa koşuyorlardı...
AAH!

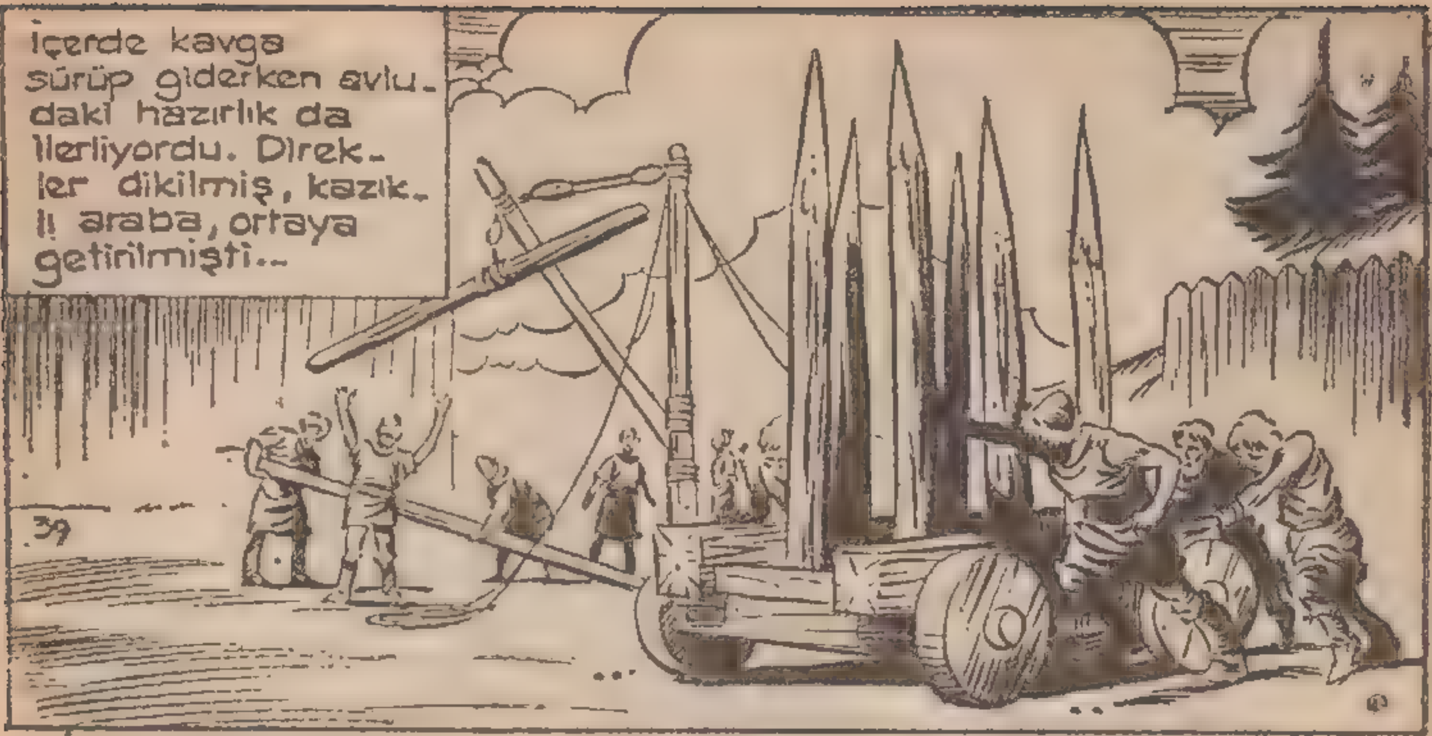
İçerde kavga sürüp giderken avlu-daki hazırlık da ilerliyordu. Direk-ler dikilmiş, kazık-lı araba, ortaya getirilmişti...

Neden sonra içerdeki kavga da bir sürü kafanın kırılmasından, ortalığın kana bulan-masından sonra, Kara-oğlan'ın yakalanması ile sonuçlanmış oldu...

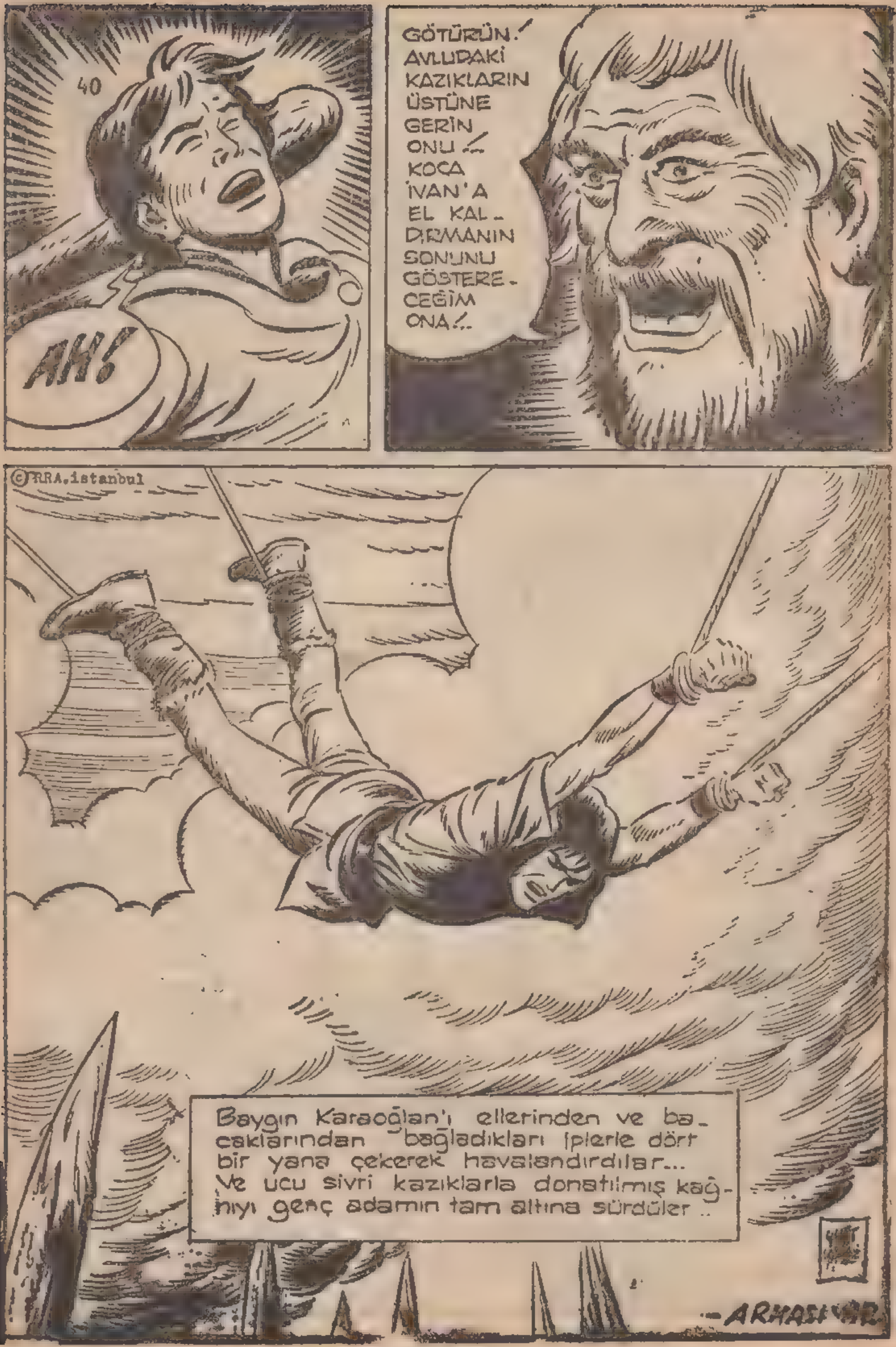
AH!
GÖTÜRÜN! AVLUDAKİ KAZIKLARIN ÜSTÜNE GERİN ONU!.. KOCA İVAN'A EL KALDIRMANIN SONUNU GÖSTERECEĞİM ONA!..
©RRA.istanbul
Baygın Karaoğlan'ı ellerinden ve bacaklarından bağladıkları iplerle dört bir yana çekerek havalandırdılar... Ve ucu sivri kazıklarla donatılmış kağnıyı genç adamın tam altına sürdüler..
-ARKASI VAR

ANTRENÖRLERİN KIYASLANMASI

Gündüz Kılıç bizim içimizden yetişen ve futbolcumuzu en iyi anlıyan bir hocadır, hatta antrenör ve menecerlerin en psikologudur. Yalnız bu yıl Sarı-Kırmızı camia en kritik devresini yaşadı. Yukarda Gündüz Kılıç'ı Coşkun Özarı ile beraber görüyorsunuz.

ŞIK sık karşılaştığımız bir soru vardır : Üç büyük kulübümüzün çalıştırıcıları arasında en değerlisi hangisidir? Bunların özelikleri nelerdir?

Sporla ilgililer futbolculardan sonra en fazla antrenörlerine ilgi duyarlar ve Üç Büyüklerin antrenörleri daima tenkid ve dedikodulara hedef olurlar. Bugün için bu Üç Büyük takımımızdan ikisini hazırlayan hoca eski yıllardan tanınmaktadır. Beşiktaş'ın antrenörü Spaiç ile Galatasaray'ın tek sorumlusu Gündüz Kılıç daha önceden başarılı imtihanlar vermişlerdi, Fenerbahçe antrenörü Holt ise bu yıl hakkında bir hüküm verdirtecek.

Herşeyden önce, bu üç hoca hakkında not verirken şunu işaret etmek doğru olur : Bu antrenörlerin hiçbiri ellerine teslim edilen oyuncuların seçiminde bir rol oynamadılar, başka bir deyimle onlar transferler yapılırken bir fikir veremediler, çünkü iş başında değillerdi. Elbette ki oyuncu transfer edilirken bir hoca çalıştıracağı oyuncular hakkında birşeyler söyliyecek, kadrosuna almak isteyeceği oyuncu gösterecek veya bazı oyuncuların peşinen işe yaramayacağını işaret edecektir. Bu bakımdan üç antrenör de şanssız sayılabilirler, bilhasas bütün teknik yetkiyi elinde bulunduran Gündüz Kılıç böyle birşeyi muhakkak ki isterdi.

Üç hocadan en şanslısı Fenerbahçe antrenörü Holt'dür, zira elinde en geniş ve birbirine vakın değerde oyuncu onun elinde vardı. İngiliz hocanın en müsbet hareketi eline verilen bu oyuncuları işi İngiliz ciddiyeti ile sıkı tutarak çabuk forma soktu ve ligde hemen başı aldı ve ilk devreyi çok iyi bir şekilde bitirdi ve o hızla şampiyonluğa doğru gidiyor. Çalıştırması gayet iyi ve disiplinli olan bu hocanın biraz zayıf tarafı taktik olabilir. Bu kadar kaliteli ve formda oyuncuların başarısızlıklara uğramaları bununla izah edilebilir. Yalnız hak şinas olmak lâzım, İngiliz futbolünün şartları ile Türk futbolünün şartları birbirine hiç uymuyor ve İngiliz hoca ancak bu yıl bizim huyumuzu suyumuzu anlıyabildi ise anladı. Gelecek yıl daha müsbet icraat beklenebilir. Bu güne kadar yaptıklarından garip görülenler daha çok bu sebepten doğmuştur.

Beşiktaş antrenörü Spaiç çok kıymetli bir hoca. Vaktiyle genç bir Beşiktaş'ı nasıl şampiyon yaptığı hatırlardadır. Çalıştırması ve taktiği daima iyi görülmüştür. Belki bu yıl da genç takımla en iyi sonuç alabilirdi, ancak bir takım böylesine şanssız olabilir ve hiç yoktan hırpalanabilir. Temel direkleri bozuk veya yok olan bir binayı bu kadar ayakta tutmak da başarıdır.

Beşiktaş'ın antrenörü Spaiç ile Galatasaray'ın tek sorumlusu Gündüz Kılıç daha önceden başarılı imtihanlar vermişlerdi. F.B. antrenörü Hold ise bu yıl hakkında bir hüküm verdirtecek...

(Devamı 32. sayfada)

RED KİT
KUMARBAZLAR GEMİSİ
KÖŞEBENT KAFA!
TANIYORMUSUNUZ ONU?! KASABADA SAKALSON LA BERABER GÖRMÜŞTÜM..
KÖŞEBENT KAFA MİSSİSSİPİ KIYILARININ EN BERBAT ADAMIDIR.. KAFASI OKADAR KUVVETLİDİR Kİ, ONA HİÇBİR ŞEY DAYANAMAZ... KURŞUNLAR SANKİ ÜSTÜNDEN KAYIYOR.!
PATRON!
...PATRON, EĞER KÖŞEBENT KAFA VAPURDA KALIRSA BİZ KARADA KALIRIZ?!
?
SAKİN OLUN ARKADAŞLAR.. BEN SİZİ ONDAN KORUMAYI VAAD EDİYORUM... VE ONUN KAFASINI HALLAÇ PAMUĞU GİBİ YUMUŞATACAĞIM!
TUUUT!.. TUUT!..
HALÂ GİTMİYORMUSUNUZ" KOTKAFA LİMANI TERKETTİ!?

İSKELEYİ KALDIRIN- İPLERİ İNDİRİN!
26
Tehlikeli yarışın yeni merhalesi başlar..
O SENE MISSISSIPI OKADAR KURUMUŞTU Kİ, BALIKLAR HAVANIN OKSİJENİNDEN BOĞULMAMAK İÇİN NEHİR İÇİNDE KAFA ÜSTÜ DİMDİK DURUYORLARDI..
RED KİT.. KÖŞEBENT KAFA COŞTU!.
YEMEK ESNASINDA RESTORAN'DA PATIRDI YAPIYOR!!
SİZ BANA BIRAKIN!

NE OLDU BE ?!
KÖŞEBENT KAFA ÇORBAMIN TUZSUZ OLDUĞUNU İLERİ SÜREREK KAVGA ÇIKARDI !.
NEREYE GİTTİ !?

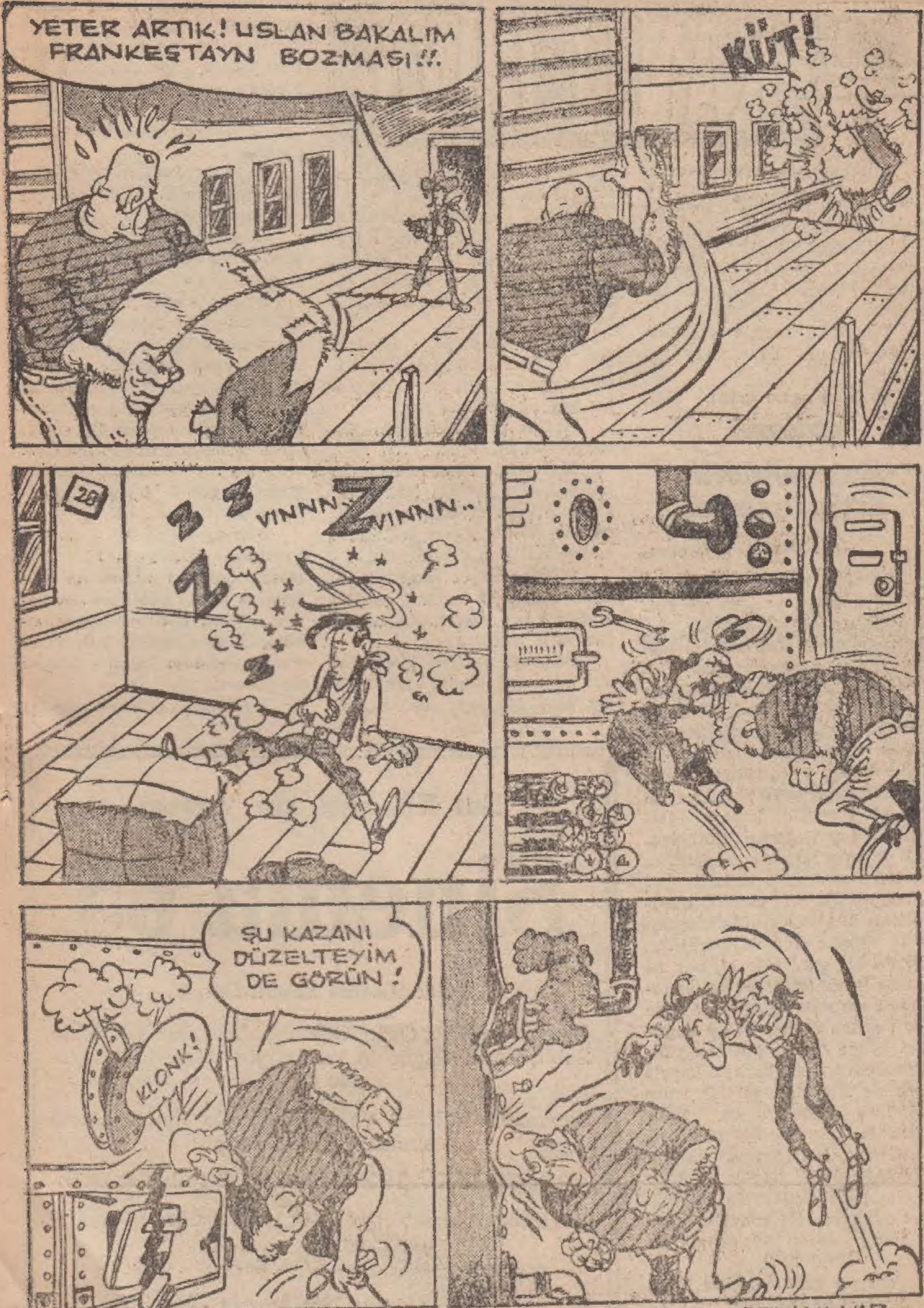
YETER ARTIK! USLAN BAKALIM FRANKEŞTAYN BOZMASI!/.
KÜT!
VINNN
VINNN..
ŞU KAZANI DÜZELTEYİM DE GÖRÜN!
KLONK!
DEVAMI VAR...

AGATHA CHRISTIE'den

KANLI RÜYA

(6 ncı sayfadan devam)

ması lâzım. Başka bir şeye ihtimal veremiyorum.»

Müfettiş Barnett, hafifçe gülümsedi. «Ben de bu fikirdeyim Mr. Poirot. Yalnız beni düşündüren bir husus var.»

Belçikalı hafiye merakla sordu. «Bunu öğrenebilir miyim?»

Barnett, içini çekti. «Mr. Farley'in size mektup yollaması beni endişelendirdi.»

Poirot da gülmeye başladı. «Anlıyorum! Anlıyorum! «Hercule Poirot bir işe karıştı mı muhakkak cinayet vardır.» diye düşünüyorsunuz. Size hak vermiyor değilim.»

Doktor da atıldı. «Doğru. Ben de bu fikirdeyim. Senin işe karışman için çok mühim bir şey olmalı Poirot.»

Hafiye tebessüm etti. «Yanılıyorsun dostum.»

Müfettiş, «Düşüncemi açıkladım,» diye devam etti. «Mamafih siz bu mektup meselesini izah ettiniz. Onun için artık endişelenmeme lüzum yok.»

Poirot, bir el işaretiyle adamı susturdu. «Bir dakika müfettiş bey. Öğrenmek istediğim bazı şeyler var.»

Belçikalı Hafiye, ölen adamın karısına döndü. «Mr. Farley, size bir şey soracağım. Kocanızı şimdiye kadar ipnotize ettiler mi?»

Genç kadın hayretle hafiyeyi süzdü. «İpnotizma mı dediniz?»

— «Evet.»

— «Hayır, böyle bir şey olmadı.»

— «Peki, kocanız ipnotizma ile ilgileniyor muydu? Yani bu mevzuyla alâkalanır mıydı?»

— Mrs. Farrel, biraz düşündükten sonra, «Zannetmiyorum,» diye mırıldandı.

O ana kadar sakin sakin oturan kadının tahammülü kalmamıştı anlaşılan. Yumruklarını sıkarak bağırdı. «O.. O korkunç rüya! İnanılmıyacak bir şey. Benedict'in her akşam o kâbusu görmesi ne feci.» Kadının dudakları titriyordu. «Zavallı kocam sanki ölüme mahkûmmuş gibi aynı rüyayı görüyordu.»

Poirot, o anda Benedict Farley'in sözlerini hatırladı. *«Saate bakınca hemen işi halletmem lâzım geldiğini anlıyorum. Bunu yapmak istemiyorum. Bilâkis nefret ediyorum. Fakat yapmam lâzım geldiğini biliyorum.»*

(Devamı gelecek sayıda)

Antrenörlerin Kıyaslanması

(27. sayfadan devam)

Gündüz Kılıç'a gelince; bizim içimizden yetişen ve futbolcumuzu en iyi anlıyan bir hocadır, hatta antrenör ve menecerlerin en psikologudur. Yalnız bu yıl Sarı - Kırmızı camia en kritik yılını yaşadı. Sene ortasında hoca ve yöneticileri değişen, borç içinde bunalan ve oyuncularını küstüren veya maçtan başka düşünceler veren bir toplumda başarı sağlamak kolay değildir. Futbolcular da ister istemez menecerleri Kılıç gibi iç politikaya girdiler. Böyle bir takımı, ümitleri kırıldığı bir sırada toparlamak elbette ki kolay değildir. Şu da bir gerçektir ki, her ne kadar kendi istedi ise de bir takımın sorumluluğunu tek başına üzerine almak kolay değildir. Böyle bir sorumluluk yüklenmenin sonucu herkesi kaprislere de sürükler, şartlar terse dönünce hatalara da. Eğer Gündüz Kılıç istediği transferi yapabilse, başlangıçta takımı ele alabilse idi büyük bir ihtimalle ligin sonlarında iyi futbol oynayan, iyi sonuçlar alan o takımı sezon başlarında da ortaya koyabilirdi.

Bu yıl şans İngiliz Hoca Holt'a güldü, bakalım gelecek yıl kimler iş başında kalacak, kimler ne başarı gösterecek?

Set Kitabevi'nin Yayını

Sinema 65

Aylık Sinema Sanatı Dergisi

4. sayısı da Nijat Özün, Giovanni Scoqnamillo, Selim Sabit, Agâh Özgüç'ün yazılarıyla çıktı. 20 sayfa 100 krş.

Sinemanın kültürü ve imkânlarıyla ilgilenenlerin okuması gerekli dergi

YILLIK ABONESİ SADECE 10 LİRA

Pul karşılığı abone olunuz (ilk üç sayı armağan gönderilir)

SET KİTABEVİ

Balipaşa Yokuşu 118/A Beyazıt - İstanbul

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
BURNUNU ÇEK BOYA-DAN!
O NE?. BOBİ'NİN VÜCUDUNDAKİ KIRMIZI LEKELER NE?
VAH YAVRUM VAH.. DEMEK SEN DE KIZAMIK OLDUN.. ŞUNU YE İYİ OLURSUN
?
NE KIZAMIĞI BE! FIRÇANIN BOYASI O!
SAHİ Mİ?
EYVAH!.
GEL LAN BAKIİM!
BOYA
SENİ GAZLA BİR GÜZEL YIKAYAYIM SONRA ONA GÖSTE-RİRİM!.
EĞER BULABİLİR-SEN...

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN